

A Pécsi Ítéltábla dr. Mogyoródi Krisztián ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - dr. Keller András ügyvéd által képviselt I. rendű alperes (címe) I. rendű és dr. Pálvölgyi László Ügyvédi Iroda által képviselt **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű alperes ellen a Cstv. 40. § (2) bekezdése szerinti visszakövetelési igény iránt indított perében a Zalaegerszegi Törvényszék 2012. január hó 23. napján kelt 4.G.40.178/2011/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés, valamint dr. Mogyoródi Krisztinán ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) alatti felperesnek a dr. Belső Ügyvédi Iroda által képviselt I. **rendű alperes neve**(címe) I. rendű, a Hunyadfalvi Ügyvédi Iroda által képviselt **II. rendű alperes. neve** (címe) II. rendű, a Hámori és Soltész Ügyvédi Iroda által képviselt **III. rendű alperes neve.**(címe) III. rendű, a Dr. Kelemen Péter Ügyvédi Iroda (címe.) által képviselt IV.rendű alperes. (címe) IV. rendű, az **V. rendű alperes neve**(címe) V. rendű, a dr. Kókay Zsuzsanna ügyvéd által képviselt .VI. rendű alperes neve (címe) VI. rendű, a dr. Latky József ügyvéd által képviselt VII. rendű alperes.neve (címe) VII. rendű, a Popgyákunik és Bozzay Ügyvédi Iroda által képviselt VIII. rendű alperes neve (címe) VIII. rendű, a Lévay Zsolt Ügyvédi Iroda (által képviselt **IX. rendű alperes neve. (neve)** IX. rendű, a dr. Adorján-Husz Rózsa ügyvéd által képviselt X. rendű alperes neve (címe) X. rendű, a Sárközi Rödl & Partner Ügyvédi Iroda és a Glicza Ügyvédi Iroda által képviselt XI. rendű alperes neve (címe) XI. rendű, a dr. Adorján-Husz Rózsa ügyvéd által képviselt XII. rendű alperes neve (címe) XII. rendű és a dr. Slezák József ügyvéd által képviselt XIII. rendű alperes neve (címe) XIII. rendű alperesek ellen a Cstv. 40. § (2) bekezdése szerinti visszakövetelés iránti perében a Zalaegerszegi Törvényszék 2012. január hó 13. napján kelt 4.G.40.166/2011/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság 4.G.40.178/2011/6. számú és 4.G.40.166/2011/13. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a G.40.178/2011. számú ügy II. rendű alperesének, a G.40.166/2011/13. számú ügy I.-II-III.-IV.-VII.-IX.-X.-XI. és XII. rendű alperesének alperesenként 95.250,- (kilencvenötezer-kettőszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 1.933.700,- (egymillió-kilencszázharminháromezer-hétszáz) forint, és 2.500.000,- (kettőmillió-ötszázezer) forint, összesen 4.433.700,- (négymillió-négyszázharminháromezer-hétszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott G.40.178/2011/6. számú ítéletével a I.rendű alperes neve és társa, G.40.166/2011/13. számú ítéletével az I. rendű alperes neve és társai alperesek ellen a Cstv. 40. § (2) bekezdése alapján előterjesztett keresetet elutasította. Megállapította, hogy az alperesek jogszerű, lejárt fizetési határidejű követeléseik alapján a felperessel szemben felszámolási eljárást kezdeményeztek, felperes a felszámolási kérelem alapjául szolgáló tartozásokat a fizetéseképtelenség megállapítását követően, a felszámolás jogerős elrendelése előtt kiegyenlítette, a teljesítés a felperes utóbb elrendelt jogerős felszámolása alapjául szolgáló felszámolási kérelem beérkezését megelőző három hónapon belül, 2010. július 27. napja után történt. Kifejtette, hogy a teljesített szolgáltatások a Cstv. 40. § (2) bekezdésében foglalt kettős feltétel esetén - hitelezők előnyben részesítése és a rendes gazdálkodás körét meghaladó szolgáltatás - esetén követelhetők vissza. Megállapította, hogy a teljesítések révén a hitelezők előnyben részesítése megvalósult, az alperesek a kifizetés eredményeként követelésükhöz, vagy annak egy részéhez hozzájutottak, szemben a velük egy rangsorban lévő hitelezőkkel, akik részére a felperes fizetést nem teljesített. Kiemelte azonban, hogy a felperes generálkivitelezőként lépett üzletszerű gazdasági kapcsolatba alperesekkel, a szerződések alapján lejárt határidejű tartozásai keletkeztek, valamennyi kifizetés - a jogügylet tartalma, volumene alapján is - a rendes gazdálkodás körébe tartozik, önmagában ezen a tényen nem változtat az, hogy felperes fizetési morálja romlott, és elsősorban azoknak a hitelezőknek teljesített, akik vele szemben felszámolást kezdeményeztek.

Az ítéletek ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte hivatkozással arra, hogy a perbeli kifizetések nem tartoznak a rendes gazdálkodás körébe, mert a felperes fizetési gyakorlata, az, hogy az adós csak a felszámolási kérelmet benyújtó hitelezők részére teljesített, nem tekinthető rendes gazdálkodásnak.

A G.40.178/2011. számú ügy II. rendű alperese, a G.40.166/2011. számú ügy I.-II.-III.-IV.-VII.-IX.-X.-XI. és XII. rendű alperesei fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

A Pécsi Ítéltábla Gf.IV.30.144/2012/2. számú végzésével a G.40.166/2011/13. számú ítélet elleni fellebbezés elbírálása folytán folyamatban lévő ügyet jelen ügghöz, a Pp. 149. § (2) bekezdése alapján egyesíteni rendelte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a kereset megalapozott elbírálásához szükséges mértékben a tényállást tisztázta, azt helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése és Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezésében foglaltakkal összefüggésben a másodfokú bíróság kiemeli az alábbiakat:

A Pécsi Ítéltábla a rendes gazdálkodás fogalmára vonatkozó jogi álláspontját. a BDT.2008/1728 számú (felülvizsgálati eljárást követően a BH.2009/280. szám alatt is közzétett) döntésben fejtette ki, e jogi álláspontot a jelen ügyben is irányadónak tekinti. Eszerint pedig az adós rendes gazdálkodása körébe a cégjegyzékbe bejegyzett, az adós létesítő okiratában szereplő tevékenységi körök gyakorlása során, az üzletszerű gazdasági kapcsolatokban megkötött szerződések, és ezek alapján teljesített szolgáltatások tartozhatnak.

A felperes generálkivitelezőként megkötött vállalkozási és szállítási szerződésekben vállalt fizetési kötelezettségének nem tett eleget, olyan szolgáltatások ellenértékét nem egyenlítette ki határidőben, amelyeket tipikusan üzletszerű gazdasági kapcsolatai, gazdálkodása körébe tartozó jogügyletek teljesítéseként vett igénybe. Az építési munka generálkivitelezői megrendelése, az alvállalkozókkal, szállítókkal kötött szerződés tipikusan a felperes rendes gazdálkodása körébe esett, az igénybe vett szolgáltatásért teljesített szerződéses ellenszolgáltatás a rendes gazdálkodás körében létrejött jogügylet teljesítés volt. (BDT.2009/2141. szám alatt közzétett eseti döntés). Azt, hogy a visszakövetelt szolgáltatás a Cstv. 40. § (2) bekezdése alapján a rendes gazdálkodás körébe tartozik-e, az alapul szolgáló jogügylet alapján kell tehát eldönteni. Amennyiben az adós a szerződést a rendes gazdálkodása körében köti meg, az ellenszolgáltatás teljesítése, ideje, módja a jogügylet minősítésén nem változtat, a kifizetés idejétől függetlenül a jogügylet és az annak alapján teljesített szolgáltatás eredeti minősítésének megfelelően a rendes gazdálkodás körébe tartozik. A jogviszony alaptermészete a döntő e szempontból, és ennek alapján a jogviszony minden eleme, a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás is a rendes gazdálkodás körébe tartozik.

A Cstv. 40. § (2) bekezdésének rendelkezése folytán a rendes gazdálkodás körében megkötött szerződések jogosultjai már a szerződés megkötésekor alappal bízhatnak abban, hogy szerződésszerű teljesítésükért nyújtott ellenszolgáltatás tőlük nem lesz visszakövetelhető függetlenül attól, hogy a kifizetésre határidőben, vagy azon túl, esetlegesen a felszámolási eljárással való fenyegetettség miatt kerül

sor. A Cstv. 40. § (2) bekezdésének rendelkezése ezáltal az adóssal szerződő felek védelmét szolgálja. Önmagában az a tény, hogy a rendes gazdálkodás körébe eső jogügyletből eredő fizetési kötelezettségét az adós a felszámolással való fenyegetettsége miatt, annak hatására teljesíti, a szolgáltatást nem minősíti a rendes gazdálkodás körén kívül nyújtott szolgáltatássá. A Cstv. 40.§ (2) bekezdése alapján azok a szolgáltatások követelhetők vissza, melyek a rendes gazdálkodás körén kívül esnek, amelyeknél nem indokolt az adóssal szerződő fél védelme.

Minderre figyelemmel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a rendes gazdálkodás körébe eső, alperesek részére nyújtott szolgáltatások visszakövetelésének a Cstv. 40. § (2) bekezdésében meghatározott feltételei nem állnak fenn.

Az eredménytelenül fellebbező felperest a másodfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerinti perköltség megfizetésére.

A Pp. 78. § és 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján kötelezte a felperest a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a két önállóan felterjesztett, a másodfokú eljárásban egyesített ügyekben feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Pécs, 2012. október 10.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró